

Ο Ε Π Ο Π Τ Η Σ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ.

Τιμὴ ἑτησία δρ. 8.
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν δρ. 12.Τιμὴ καταχωρίσεων
Δι' ἑκάστον στίχ. Λεπ. 15.

(Ἐκδίδεται ἅπας τῆς ἐβδομάδος)

Τὸ Μνημόσυνον.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐνταύθα Ναῷ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸ μηνὸς ἐν Ἀθήναις ἀποβιώσαντος διακεκοιμένου Συμπολίτου μας Δημητρίου Λοράνδου. Τὸ μνημόσυνον ἐγένετο ἐνεργεῖα καὶ δαπάνη τῶν ἐνταύθα φίλων τοῦ τεθνεώτος, τῇ συνδρομῇ δὲ καὶ προθύμῳ συμπράξει τοῦ Σεβαστοῦ Μητροπολίτου μας ἐλθόντος ἐπίτηδες πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς ἐξοχῆς ἐνθα διαμένει, τοῦ Ἱερομονάχου Βούλαρχη διαθέσαντος γενναίως καὶ ἀφιλοκερδῶς τὴν Ἐκκλησίαν ἣν καὶ ἰδίαις δαπάναις διεκόσμησε, καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἱεραιτικῆς Σχολῆς Ἱερομονάχου Ἀκύλα ὅστις φιλικῶς προσεφέρθη ὅπως λάβῃ μέρος εἰς τὸ Μνημόσυνον μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντων Συλλειτουργῶν. Παῖσαν ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἀνωματικοὶ τῆς φρουρᾶς, πλεῖστοι ἐκ τῶν κατεχόντων ὑψηλὰς ἡθικτικὰς καὶ διανοητικὰς θάσεις, πάντες σχεδὸν οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐνταύθα Ἐκπαιδευτηρίου «Καποδίστριας» καὶ ἄπειρον πλῆθος λαοῦ πάσης τάξεως.

Συγκινητικωτάτη ἀληθῶς ὑπῆρξεν ἡ τελετὴ δὲν ἦσαν μόνοι οἱ προσωπικοὶ καὶ πολιτικοὶ φίλοι τοῦ τεθνεώτος οἵτινες ἐδάκρυον διὰ τὴν ἀπώλειαν τοιοῦτου φίλου, δὲν ἦσαν οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ μόνοι οἵτινες ἐκλαίον διὰ τὴν ἀπώλειαν τοιοῦτου συγγενεῖς, ἦτον ὁ λαὸς ἅπας πάσης τάξεως καὶ πάσης πολιτικῆς ἀποχρώσεως, ἦτον ἡ Κέρκυρα ἥτις ἐθρῆναι διὰ τὴν ἀπώλειαν τοιοῦτου ἀδάμαντος.

Ἐν τῷ αὐτῷ ἐκείνῳ Ναῷ ἐνθα ἄλλοτε ἠκούοντο Δοξολογίαι καὶ διαχίσεις χαρᾶς, ὅποταν ἡ πατρίς τοῦ Λοράνδου ἀπέστελλε τὸν ἐκλεκτόν της εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, ὅπως ἐκεῖ ὑπερασπίσῃ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐν τῷ ἰδίῳ Ναῷ καὶ τὴν ὁ λαὸς συνηθροίζετο, οὐχὶ ὅμως ἵνα πανηγυρίσῃ, ἀλλ' ὅπως δεηθῇ τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀγαπῆ τοῦ τέκνου της. Μεγίστη συγκίνησις κατεῖχε πάντας μετὰ πολλῆς θρησκευτικῆς προσοχῆς καὶ ἀφοσίωσης ὁ λαὸς ἠκούατο τῆς Ἱερᾶς Λειτουργίας καὶ τῶν πρὸς τὸν Ὑψίστον ἀναπεμπομένων εὐχῶν τῶν Ἱερέων ὑπὲρ τοῦ προσβίου τεθνεώτος, ὅποταν δὲ ὁ Σεβαστὸς Μητροπολίτης μετὰ φανῆς συγκινημένης ἀναγνώσκων τὴν πανυγίδα ἐξερῶσε τὸ «Αἰώνια αὐτοῦ ἡ μνήμη» ὁ λαὸς ἅπας ὁκρυρῶν ἐπανελάμβανε τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἀποδίδων οὕτω πρὸς τὴν μνήμην

αὐτοῦ τὸν τελευταῖον φόρον τῆς ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς τελετῆς ὁ συμπολίτης μας καὶ βουλευτὴς κ. Ἰάκωβος Πολυλάς ἐξεφώνησε λόγον κατάλληλον ὃν λυπούμεθα ὅτι ἐνεκα τῆς μικρότητος τοῦ φύλλου μας δὲν δυνάμεθα νὰ καταχωρίσωμεν. Ὁ λόγος αὐτοῦ ἐνῶ ἐξυμνεῖ τὰς παντοίας ἀρετάς τοῦ τεθνεώτος καὶ πραγματεύεται περὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ πολιτικοῦ αὐτοῦ βίου εἶναι συγχρόνως καὶ διδακτικώτατος, διότι διδάσκει ὁποῖα εἶναι ἡ ἀπαιτολογία τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας καὶ πόσον ὑψηλὰ τὰ πρὸς τὴν κοινωνίαν καθήκοντα τοῦ πολίτου, ὁ ἀναγινώσκων δὲ αὐτὸν, δημοσιευθέντα ἤδη, δύναται νὰ ἐνοήσῃ ὁποῖαν ἐντύπωσιν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς ἐν τῷ Μνημοσύνῳ παρευρεθέντας.

Τοιοῦτοτρόπως ἔληξεν ἡ πένθιμος ἐκείνη τελετὴ, ὁ δὲ λαὸς διεσκορπίσθη εἰς τὰ ἴδια πλήρη ἐντυπώσεων καὶ ἀπρηγόρητος διὰ τὴν ἀπώλειαν, κατεχόμενος ὅπως ὑπὸ τῆς γενναιοῦς ἐλπίδος ὅτι ὁ θῆς τοῦ μακαρίτου θέλει χρησιμεύσει ὡς παράδειγμα εἰς τὴν νεολαίαν, ἥτις ἀπομιμουμένη αὐτὸν θέλει ὅσον οὐπω ἀναδείξει ἄλλους ἐφαμίλλους τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν αὐτοῦ ἀρετῶν.

Εἰς τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Λοράνδου δὲν ἐθρῆνησε μόνον τῆς φιλίας ὁ ὅζυς κάλαμος δι' ἄρθρων ἐκφραστικῶν καὶ ἀνταξίων τῆς μεγάλης ἐκείνης ἀτομικότητος· εἰς τὸ δακρυτελὲς ὑπὲρ αὐτοῦ μνημόσηνον δὲν ἀντήχησε μόνον ὁ ἀριπρεπὴς καὶ φιλελεύθερος λόγος τοῦ θερμοῦ καὶ πεπαιδευμένου ἐκείνου πατριώτου, ἀλλ' εἰς τὸν τάφον τοῦ ἤρχισαν νὰ ρίπτωνται καὶ εὐώδη ἄνθη ἐκ τοῦ εὐθαλοῦς κήπου τοῦ Ἑλικῶνος. Τοιοῦτον ἄνθρωπος ἔρριψε πρῶτος ἐπὶ τοῦ πολυθρηνήτου ἐκείνου τάφου ὁ εὐμαθὴς καὶ ἀξιώτιμος συμπολίτης μας κ. Στ. Χρυσομάλης διὰ τῆς ἀκολουθου ὥδης, ἥτις, ὡς πένθιμος ἰτέα ἐγείρεται ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐκείνου καὶ συγκινεῖ τὴν καρδίαν μέχρις ἐγκάτων. Ἡ οὐρανόφοιτος καὶ παρήγορος ἐμπνευσις μεθ' ἧς περιβάλλεται ἅπασα ἡ καλειπὴς ὥδῃ, ἰδίως δὲ ἡ πρῶτη καὶ τελευταία στροφή, εἶναι ἀνταξία τῶν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων αἰσθημάτων τῆς θρηνοῦσης καρδίας καὶ τῶν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων αἰσθημάτων τῆς ὑπὸ τὸν λίθον ἤδη καλυπτομένης τοῦ θανάτου καὶ μετὰ τῶν θρῆνων τῆς εὐκισότητος Μουσῆς ἐνοῦντες, ρίπτομεν καὶ ἡμεῖς ἐν δάκρυ ἐπὶ τοῦ τάφου ἐκείνου ὡς φόρον θφειλόμενον τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ φιλίᾳ.

Εἰς τὸν θάνατον τοῦ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΟΡΑΝΔΟΥ
ΩΔΗ

Τὴν ὥρα ποῦ τὸ πνεῦμα σου νικήθηκε ἔς τὴν πάλιν
Ἀπὸ τὴν μαύρη ἀπελπισία—ἔς τῆς κρίσεως τὸ βιβλίο
Μόλις τὸ κρίμα ὁ Ἀρχάγγελος σημείωσε, καὶ πάλιν,
Πάλιν θρηνῶντας, τῶσδ' οὖς μ' ἔντα του δάκρυ θείο.

Κι' ὅταν ἐπέταξε ἡ ψυχὴ—τὴν ἄγρια ἀνεμοζέλη
Τοῦ κόσμου τούτου φεύγοντας—ἔς τὸ αἰώνιο μεγαλεῖο,
Μύριοι Χρυσόπτεροι μαζὴ ἀνοίξαν τὴν ἀγκάλην,
Κι' ἀστράφτοντες σου δώσανε τ' ἀθάνατο βραβεῖο.

Τώρα ποῦ αὐτοῦ, θεῖκό πουλί, ἔς ἀπέρχοντο αἰθέρα
Πετᾶς, γλυκὰ καὶ ἡσυχα ἄν τῆς αὐγῆς ἰχθυὶς,
Ἀπὸ μίᾳ σφαῖρα ἀνέσπερην ἑ ἄλλη προόμοις σφαῖρα,

Εἰς τὴν θλιμμένην Ἑλλάδα σου γίνου κι' ἀπὸ κει ἀσπί.
Αὐτὴν συχὰ μελέτησε ἔς τὸν Ἰψίστον Πατέρα, [δὴ
Μὴ λησμονήτης ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀντίον σου πατρίδα.

Πολλὰ πολλὰί: ἐδημοσιεύθησαν παρὰ τῆς ἐγγύω
ρίου δημοσιογραφίας, παράπανα περὶ τῆς κακῆς κα-
ταστάσεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τῆς ἀβελτη-
ρίας τῶν ἀρμοδίων ὅπως, θέτωσι τέρας εἰς αὐτὴν τὴν
καταστασιν, δυστυχῶς ὅμως ἡ φωνὴ τοῦ τύπου οὐδὲν
ἰσχυρῶς, το δε κακὸν τοσάκις εἶχε λάβει ἐπίτασιν
ὥστε ἡ κοινωνία ἡμῶν εἶχε περιέλθει εἰς θέτιν λίαν
ἀκροσφαλὴ καὶ ἐπικίνδυνον ὥς ἐκ τῆς θρασυτήτος
τῶν ταραξίων καὶ φυλοβίων, οἵτινες οὐδὲνα πλέον
ἔχοντες φόβον τῆς Αστυνομικῆς Ἀρχῆς ἀπεκατέστη-
σαν οὐ μόνον ἀφόρητοι ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπικίνδυνοι
πρὸς ἅπασαν τὴν κοινωνίαν.

Παράκαιρον ἴσως εἶναι νὰ ἐξιστορήσωμεν σήμερον
εἰς ποῖον βαθμὸν εἶχε φθάσει ἡ θρασύτης τῶν φυλο-
βίων, καὶ ὅποια ἐγκλήματα διέπραττον οὗτοι ἀτι-
μωρητοί, εἴτε ἐνεκα τῆς ἀναληθείας τῆς Αστυνομίας
μας, εἴτε ἐνεκα τῆς εἰδικῆς προστασίας ἣν ἐπεκαίψι-
λευν εἰς αὐτοὺς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δήμου μας, ἐκείνος
τουτέστιν ὅστις κατὰ καλὴν μοῖραν τοῦ τόπου μας
ἐπωφεληθεὶς τῶν δικιρίσεων καὶ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς
Κυβερνήσεως κατόρθωσε νὰ καταλάβῃ τὴν ὑψηλὴν ἑ-
δραν τοῦ Δηάρχου Κερκύρας ὅπως ἐκείθεν προστα-
τεύῃ τοὺς φύλους καὶ ταραξίους. Λέγομεν μόνον ὅτι
τὸ κακὸν τοσοῦτον εἶχε κορυφωθῇ, ὥστε οὐδεὶς πο-
λίτης ἐτόλμα πλέον νὰ ἐξέρχεται τῆς οἰκίας του ἐν
καιρῷ νυκτός, οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ φέρῃ εἰς δημοσίαν
συναθροίσαι πολυτίμη κασμήματα, διότι οἱ κακοῦρ-
γοι οὗτοι ὄχι μόνον ἐν μέσῃ ἀγορᾷ ἀφῆρουν τὸ βα-
λάντιον ἢ τὸ ὠρολόγιον, ἀλλὰ ἐρρασαν εἰς τοιοῦτον
βαθμὸν θρασυτήτος ὥστε ἐλθέτευσον καὶ διὰ τῆς βίβης
ἐγγύμωναν ἐν καιρῷ νυκτός τοὺς πολίτας, οὗς ἡπεί-
λουν μετὰ ταῦτα ὅτι ἤθελον φονεῦσαι ἂν οὗτοι ἤθε-

λον καταγγεῖλαι τὴν πράξιν, κακουργήματα φρικτὰ
καὶ γνωστὰ εἰς ἅπασαν σχεδὸν τὴν κοινωνίαν μας,
ἐκτὸς τῆς Αστυνομίας.

Ἀλλ' εὐτυχῶς κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐλήφθη
πρόνοια παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς πρὸς περιστο-
λὴν τοῦ κακοῦ, ὃ δὲ ἡμέτερος Νομάρχης, καὶ τοι μὴ
ὦν ἴσως πληροφορημένος ἀρκούντως περὶ τῆς ἀθλίας
καταστάσεως εἰς ἣν εὗρίσκετο ἡ δημοσία ἀσφάλεια,
καθότι οἱ διευθύνοντες τὴν Αστυνομίαν μας, οἵτινες
καὶ δίδουσι πληροφορίας περὶ αὐτῆς, δὲν ἦσαν εἰς θέ-
σιν νὰ τὸν πληροφορήσωσι, μ' ὅλον τοῦτο, ἀκροσθεῖς
ἴσως τὰ παράπανα ἐντίμων πολιτῶν καὶ τῆς δημο-
σιογραφίας, ἠθέλησε νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς ἀποκατα-
στάσεως τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας ἐν τῷ τόπῳ καὶ
τοῦ περιορισμοῦ τῶν φυλοβίων, διὸ καὶ ἀνέθηκε τὴν
δικτηρήσιν τῆς τάξεως εἰς τὴν Βασιλικὴν Χωροφυ-
λακὴν Θέσιν, οὕτως οἶνει ἐν ἀρχῇ τὴν Δημοτικὴν Ἀ-
στυνομίαν μας καὶ δίδων ἡθικὸν βράσιμα οὐ μόνον
εἰς τοὺς διευθύνοντας αὐτὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν προσ-
εζάρχοντα τοῦ Δήμου μας.

Εὐάρεστα ἀποελέμματα ἐπέφερον τὰ παρὰ τοῦ Κ.
Νομάρχου ληφθέντα μέτρα, διὸ καὶ ἐν τῷ μικρῷ δια-
στήματι ὀλίγων ἡμερῶν ἴδομεν ἀποκατασταθεῖσαν
σχεδὸν τὴν ἰατρίαν καθ' ὅλοκληρίαν, τὴν δὲ πόλιν μας
ἀναλαβούσαν τὴν προτέραν ὄψιν εὐνομούμενης καὶ
ἐλευθέρως κοινωνίας. Ἄπα, ὁ τόπος κυλόγησε τοὺς πρό-
καλέσοντας τοιαῦτα μέτρα, καὶ τὴν ἐκτελοῦ-
σαν αὐτὰ Β. Χωροφυλακὴν, ἥτις ἀπέδεξεν ὅτι δὲν
ἔστιν ἡ ἀνικανότης τῶν Αστυνομικῶν ὀργάνων ἡ αἰτία
τῆς προτέρως καταστάσεως.

Ἀλλ' εἶναι ὀρθὸν νὰ δικτηρῇται πλέον ἡ Αστυνο-
μία αὕτη ἥτις ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι ἀχρηστος κατήν-
τησε καὶ γελοία, Εἶναι ὀρθὸν νὰ μεθοδοτοῦνται ἁ-
δίκως παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ ταμείου μας ὑπάλληλοι
οὐδεμίαν ἐργασίαν πλέον ἔχοντες νὰ διαπράξωσιν, ἄ-
φου ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων των ἀνετέθη εἰς
ἄλλους; Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ θέλει λά-
βει πρόνοιαν περὶ τούτου καὶ θέλει μὴ ἀπαλλάξει ἐκ
τῶν ἀνωφελῶν αὐτῶν ὀργάνων τῆς Αστυνομίας, ἀν-
τικαθίστῶσα ἄλλους καταλλήλους καὶ παρέχοντας
ἐγγυήσεις ὥς πρὸς τὴν ἀκριβὴ ἐκπλήρωσιν τῶν κα-
θηκόντων των.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας κατ' αὐτὰς, ὡς ἐμάθομεν,
ὁ Γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα Νομαρχίας κ. Α. Κλεο-
μένης. Ὁ κ. Κλεομένης καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς
ἐνταῦθα ὑπηρεσίας του κατόρθωσε νὰ προσελκύσῃ τὴν
ἀγάπην πάντων τῶν συμπολιτῶν μας, διὰ τὸ εὐγε-
νὲς τῆς συμπεριφορᾶς του τὴν ἀμερόληπτον καὶ ἀ-
κριβὴ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, ὁπότε μάλι-
στα διετέλεσεν ὡς Νομαρχεὺς ἐπὶ τινὰς μῆνας, καὶ

τὴν ἐκτάκτον ἰκνύνει καὶ νοήμοσύνην τοῦ. Ὡς ἀμοιβὴν λαμβάνει ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὴν παῦσιν τοῦ, διότι τοιαύτη εἶναι ἡ τύχη δυστυχῶς τῶν ἐν Ἑλλάδι τιμίων ὑπαλλήλων.

— Ἐξεδόθη ἐνταῦθα σατυρική ἐφημερίς φέρουσα τὸ ὄνομα «Σπυροῦς». Ἡ ἀνάλεκτος αὕτη συνάδελφος, τῆς ὁποίας ἀφείκτως βραχυτάτος ἔσται ὁ βίος, ἐξυβρίζει ἐκτὸς ἄλλων ἀξιολόγων καὶ σοφῶν προσώπων καὶ πρόσωπα ἀποθανόντων. Ἐλπίζομεν νὰ μὴ ἐξέλθῃ πλεον, καὶ ἂν ἐξέλθῃ τὴν παρακαλοῦμεν νὰ σωφρονίσῃ, διότι ἄλλως θὰ τῆς τὰ εἰπωμεν καθαρώτερα καὶ δυνατώτερα.

— Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐφημερίς «Φωνὴ» εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς, καὶ διὰ τοὺς ἰδιοτελεῖς σκοποὺς τῆς, ἐν μέρει μὲν ἐπαινεῖ τὸν νομάρχην κ. Μαρίνου διὰ τὰ ληφθέντα μέτρα ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἐν μέρει δὲ μέμψεται αὐτὸν ὅτι δὲν βραβεύονται τὰ μέτρα ταῦτα ἐπὶ τῶν νενομισμένων, προσθέτει δὲ ὅτι ἐκ τοῦ προκαταρκτικοῦ καταλόγου τῶν κακούργων, ταραξίων ὑπόπτων καὶ εἰς Ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ὑποκειμένων, ἀφῆραίθησαν ὀνόματά τινα.

Καθ' ἃς ἡμεῖς ἔχομεν πληροφορίας, οὐδὲν ὄνομα ἐκ τοῦ καταλόγου ἀφῆρθη, ἂν δὲ κατὰ τι ὁ κατάλογος εἶναι πλημελής, εἶναι ὅτι δὲν προστεθήσαν καὶ ἄλλα ὀνόματα, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὸ τοῦ συντάκτου τῆς Φωνῆς, τὸ ὁποῖον χάριν τῆς δικαιοσύνης ἔπρεπε νὰ κατέχῃ τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῷ καταλόγῳ.

— Ἐξώθεν τῆς Β. Πύλης ἐν τῷ ἀτμομύλῳ τοῦ κ. Α. Τσαλίκη ὑπάρχει περιστέρων ἀνθήκων εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ἀτμομύλου, μᾶς ἐγένετο δὲ πρᾶπονον ὅτι ὑπάρχουσι τινες ἐκ τοῦ προκαστείου Ἀγίου Ρόκου οἵτινες μετέρχονται ὡς ἔργον τὸ νὰ πυροβολῶσιν ἐναντίον τῶν περιστέρων, οὐ μόνον βλάπτοντες οὕτω τὴν ζένην ἰδιοκτησίαν ἀλλ' ἀπειλοῦντες νὰ φονεύσωσι κατὰ λάθος τινὰ ἐκ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ κατοικοῦντων. Παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ Ἀρχὴ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα.

— Συνιστῶμεν εἰς τοὺς διευθύνοντας τὰς νυκτερινὰς περιπολίας ὅπως προσέχωσι τινὰ Οἰνοπωλεῖα εἰς τὰ ὁποῖα φοιτῶσιν οἱ ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν φαυλόδοιοι, καὶ κλειόμενοι τὴν νύκτα ἐντὸς αὐτῶν ἐνοχλοῦσι τοὺς διαβαίνοντας. Ἐν τούτων εἶναι καὶ τὸ Οἰνοπωλεῖον τοῦ κ. Ἀντ. Σπάθα πλησίον τῆς Ἐκκλησίας Σπηλαιότησεως.

— Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες παρέχουσιν ἐπὶ τέλους θετικὰς πληροφορίας ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῆς «Τρινακρίας». Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ὅθεν αὐτῆς, ἡ πτωχεύσις ἀνέρχεται εἰς 4 καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια φράγκων. Τὸ ἐνεργητικὸν τῆς ἑταιρίας εἰς 15 τὸ δὲ παθητικὸν εἰς 49. Εἰς τὰ 19 ταῦτα ἑκατομμύρια περιλαμβάνεται ὅμως πίστωμά τι τοῦ πρώην ταμίου αὐτῆς Τηλιαβία ἐκ 2 καὶ ἡμισέως ἑκατομμυρίου, πίστωμα λίαν ἀμφισβητούμενον, ὡς προερχόμενον ἀπὸ ἐξοδα παρ' αὐτοῦ

δῆθεν πραγματοποιηθέντα, ἐνῶ οὐδεμίαν πρὸς τοῦτο νόμιμον πληρεξουσιότητα εἶχε λάβει. Κατὰ συνέπειαν αἱ μετοχαὶ αἱ παριστάνουσαι τὸ κεφάλαιον τῶν 4 ἑκατομμυρίων θέλουσι ζημιώσῃ κατὰ τὸ 25 τοῖς 0[0] ὡς ἔγγιστα.

Κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐν λόγῳ ἐκθέσεως διαρρήδην ἀποκλείεται πᾶσα ἰδέα ὑπεξαίρεσεως κατὰ τὴν πτωχευσιν, ὑπάρχουσιν ὅμως τὰ στοιχεῖα τῆς ἀπάτης ἐκ μερὸς τῆς πρώην διευθύνσεως τῆς ἑταιρίας καθόσον ὀχι μόνον περὶ τὴν διαχείρησιν δὲν ἐτηρήθησαν δεόντως αἱ τοῦ ἑμπορικοῦ Νόμου διατάξεις, ἀλλ' ἐπεδεικνύοντο τοῖς μετόχοις κέρδη μὴπω ὑπάρξαντα καὶ τῷ ὄντι ἐνῶ τὰ μόνα ἐτη 70—71 ἔδωσαν κέρδος, τὰ ἐπόμενα αὐτῶν 72—73—74 ἔδωκαν ζημίαν δύο ἑκατομμυρίων φράγκων.

— Ὁ μέχρι τοῦδε παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Πρωτοδικαῖς διατελὼν γ. πάρεδρος κ. Α. Ψωρούλας δικηγόρος παρητήσατο τῆς θέσεώς του.

— Νυβιάκις ὑψώσασθαι δικαίαν φωνὴν ἀγανακτήσεως κατὰ τῶν διεπόντων τὰ δημοτικὰ μας, ἕνεκα σπουδαίων ἀτοπημάτων, ἐν ἄλλοις μέχρις ἀπογνώσεως ὑπεστηρίζαμεν τὴν καταδάφισιν τῶν δύο αἰδεσσιγὰν βρύσεων τῶν ἀπέναντι τῆς οἰκίας Κογεβίνα καὶ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου «Καποδίστριας» εὐρισκομένων, ὡς ἐπίσης τῇ πρόχῳσιν τῆς ἀπέναντι τῆς μητροπόλεως τῶν Λατίνων καὶ ὀπισθεν τοῦ Θεάτρου παρκακιμένης αὐλῆς. Ὁ Νομάρχης κ. Μιχρὸς, τὰ πρόσφορα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέτρα ἐγκαιρῶς ἔλαβε, ἔλαβεν κατὰ τὴν σύνηθεσ προέκρουσαν ἀπέναντι τῆς ἀνεμεργείας τῆς Δημοτικῆς Καμαρίλλας. Σήμερον λοιπὸν ὅτε ἡ Κέρκυρα δικαίως σευνύεται ἐπὶ τῇ φιλονομίᾳ καὶ δραστηριότητι τοῦ Νομάρχου τῆς κ. Μαρίνου, δὲν δύναται καὶ ὁ «Ἐπόπτης» νὰ ἐλπίσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἄρσιν τῶν δύο τούτων κακῶν;

— Κατὰ τὴν Ἀγίαν καὶ Μεγ. Πνευματικὴν ἐν τῷ ἐν Λευκίμῃ ἱερῷ Ναφ τῆς Ἱ. Θ. Ὁδηγητρίας δ. κ. Σ. Α. Σανσῶν, μαθητῆς τῆς Β'. Τάξεως τοῦ Γυμνασίου ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ Π. Α. Οἰκονόμου, ἐξεφώνησε κατάλληλον λόγον περὶ τῶν Σωτηρίων παθῶν. Ἐκφράζοντες τὴν εὐχράσειάν μας διὰ τὴν πρόσδον τοῦ νέου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἀρχὰς αἱ ποτίζονται οἱ ἐν τῷ περὶ οὗ δὲ λόγος. Καταστάματι μαθητευόμενοι, εὐελπιστοῦμεν ὅτι θέλουσι μιμηθῇ αὐτὸν καὶ ἄλλοι τῶν Συμμαθητῶν του. Εἰς τῶν παρευρεθέντων.

Τηλεγραφικῶς ἀνγγέθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἄωρος θάνατος τοῦ ἱατροῦ Ἀλεξάνδρου Σταματοπούλου. Εἰσέτι μὴν δὲν παρήλθεν, ἂν ὅτου μετὰ λύπης ἀνεγγελλόμεν τὴν μετὰ δικαίαν μεταστάσιν τῷ θεῷ αὐτοδέλου τοῦ ἱππ. Πάτριου καὶ σήμερον μνημονεύομεν τοῦ φιλάτου Ἀλεξάνδρου. Ἀγγεινὴν ἐντύπωσιν βεβαίως θέλει προξενήσῃ ἡ εἰδησις αὕτη τῇ ἡμετέ-

ΣΑΝΤΟΝ Η' ΝΥΒΙΑΚΙ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΑΙΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΑΡΗΤΗΣΑΤΟ
ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ
ΤΟΥ

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΓΓΕΛΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΝΟΜΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ. ΣΗ. ΥΠΟΧΡΩΣΤΗ

ρα κοινωνία ἔνθα ὁ μακαρίτης ἐπὶ παρατεταμένον χρόνον διημέρευσεν.

Ὡς ἐκ τῆς Ἐθνοσωτηρίου κατὰ τὸ 21 ἐπαναστάσεως, ἐξ Ἀρτης εἰς Λευκάδα μετνήχθη ὁ νεαρὸς Ἀλέξανδρος, ὅπου τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς μετὰ ταῦτα λαμπρυνάσης αὐτὸν ἐκπαιδεύσεως ἔλαβε. Τὴν στοιχειώδη ταύτην ἐκπαιδεύσιν ἐστεφάνωσε τὸ διδακτορικὸν πτυχίον οὗ ἔτυχεν εἰς τὸ τότε ἀρτισύστατον Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ὅπου μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶχε μεταβῆ. Τὰ πρὸς τελειοποίησιν τῶν ἱατρικῶν ἐπιστημῶν ἱδρύματα τῶν Παρισίων, Λονδίνου, Βερολίνου καὶ Μονάχου ἐδέχθησαν ὡς ἐσωτερικὸν ἱατρὸν τὸν Ἕλληνα ἱατροδιδάκτορα, τρανὰ δὲ δείγματα ἐκεῖ ἔδωκε τῆς ἐμβριθείας καὶ ὁξυνοίας του, καταστήσας οὕτω ἐπίζηλον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα.

Ἐπιτρέψας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς τόπον διαμονῆς του ἐξελέξατο τὴν Κέρκυραν, τὴν τότε Πρωτεύουσαν τῶν Ἰονίων νήσων. Ἐνταῦθα ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον εὐσυνηδήτως ἐξήσκησε τὸ φιланθρωπικὸν ἐπάγγελμα του, τοῖς πλείστοις δωρεάν, μετ' ἐπιτυχίας ὑπερεπήδησε τὰς ἐπιπονεστέρους τῶν χειρουργικῶν ἐγχειρίσεων, συνέγραψε πολλὰ, εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑπτανήσου. Ἡ Λευκὰς δευτέρα πατρίς του θεόντος ἐκτιμῶσα τὴν παιδείαν καὶ τὰς σπανίας ἀρετὰς τοῦ ἀνδρὸς ἀπέστειλεν αὐτὸν πλερεζούσιον εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἀκολούθως δὲ τακτικῶς τὸν ἀνεδύκνυε βουλευτὴν αὐτῆς. Δι' ὃ καὶ μετέφερε τὴν κατοικίαν του εἰς Ἀθήνας. Ὁ μακαρίτης ἦν φιλελευθέρων σφόδρα ἀρχῶν, ἐλεήμων ὡς ἐκ τούτου καὶ φιλάνθρωπος. Πλὴν ἐπέμεινε ὁργανικὸν καὶ καθαρόν, οὐ μάλιστα ἀναπτυχθέν, ἐν ἀκαρεῖ ν' ἀσπάζη διὰ παντός αὐτὸν, ἐκ τῆς ἐπιστήμης, τῆς πολιτικῆς, τῶν συγγενῶν, τῶν φίλων του. Ἐγκαταλείπει μετὰ τῶν ἀνέσεων τοῦ πλούτου καὶ μὲν, πλὴν ἀπαρηγόρητα τὰ αὐτοῦ καὶ τοῖς πᾶσι φίλοις νεαρὰ τέκνα, τὴν Εὐριδίκην καὶ Νικόλαον. Αἰωνία ἔστω ἡ μνήμη σου ἀγαπητὲ Ἀλέξανδρε. Αἰωνία!

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ὁ πεσὼν ἄγγελος. — Ἰσχυρίζετό ποτε ὁ δεῖναι ἐνώπιον ἀκρατηρίου μόνον ἐκ κυριῶν ἀπαρτιζομένου, ὅτι οὐδέποτε εἶδε γυναῖκα δυσειδῆ.

— Ἄχ! Ὅσον δὲ δι' ἐμὲ, εἶπε κυρία τις σιμὴν ἔχουσα τὴν ῥῆνα, σὰς προκλήων μὴ μὲ εὗρητε δυσειδῆ!

— Ὑμεῖς, κυρία, ἀπεκρίνατο ὁ δεῖναι, εἰσθε ἄγγελος πεσὼν ἐξ οὐρανοῦ, ὅστις ὅμως ἐν τῇ πτώσει του ἔθλασε τὴν ἐκυτοῦ ῥῆνα.

Πρωτότυπος καταστατική. — Ἀγγλος τις λόγιος ὑπελόγησεν, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, κατὰ μέτον ὄρον, δμῖλει τρεῖς ὥρας καὶ ἡμέραν προφέρων ἑκατὸν λέξεις ἀνὰ πᾶν λεπτὸν, ἤτοι: — ἐπὶ τὸ ὑλικώτερον — 24 σελεύδας εἰς ὁδοὺν καθ' ἑκάστην ὥραν, ἑξακοσίας δὲ

περίπου καθ' ἑβδομάδα, ἐπὶ τέλους δὲ 52 ὁγκώδης τόμους κατ' ἔτος.... Ὅποια καταστατικὴ ἀνακάλυψις!

— Κύριε, εἶπεν ἀστείος τις καὶ ἀθυρόστομος νεανίας ἀνευλαβῆς πρὸς τὸ ὠραῖον φύλον, ὁ ὑπολογισμὸς σας οὗτος ἐφαρμόζεται ἐξίσου καὶ εἰς τὰς γυναῖκας;

— «ὦ! yes,» ἀπεκρίνατο μετὰ ψυχρότητος ὁ ἄγγλος καταστατικολόγος, «πολλαπλασιαζόμενος ἐπὶ δέκα.»

ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ οἱ ἐκ Κερκύρας πελάται τοῦ μακαρίτου δικηγόρου Γ. Ν. Κατσαίτου, ὅτι τὰ ἔγγραφα αὐτῶν εὐρίσκονται παρὰ τῇ Συνηγόρῳ Κυρίῳ Ι. Β. Τριβυζᾷ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «ΑΙ ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ»

Ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω ὄνομα ὁ Κύριος Γεράσιμος Γκόγκας Ξενοδόχος Ἀθηνῶν, προσλαβὼν ὡς συνεταῖρον καὶ τὸν Κύριον Γεώργιον Ῥομποτὴν, συνέστησεν ἐνταῦθα λαμπρὸν Ξενοδοχεῖον κατὰ τὴν ὁδὸν «Νικηφόρου» ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας Ἀγίου Ἰωάννου ὑπὸ τὴν οἰκίαν Βατάγια ἐν ᾗ οἱ προσερχόμενοι εὐχαριστηθήσονται ἐκ τε τῶν τροφίμων, τῆς ἐξαιρετικῆς καθαριότητος, τῆς υπηρεσίας καὶ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ κάτοχοι τῶν ὑπὸ χρονίαν 26 Φεβρουαρίου 1875 γραμματείων, τοῦ εἰς Λαχεῖον ἐκτεθέντος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2884 τοῦ 1875 ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ εἰς ἐμὲ ἀνήκοντος ΜΟΥΣΙΚΟῦ ὈΡΓΑΝΟΥ, εἰδοποιῶνται ὅτι, κατὰ τὴν ἡμέραν Κυριακὴν 16 Μαΐου ε. ε. καὶ ὥραν 11 π. μ. θέλει γίνεαι ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου δημοσίως ἐν τῷ καταστήματι τῆς Δημοτικῆς Ἀστυνομίας καὶ παρὰ τῆς ἀρμοδίου Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 15 Ἀπριλίου 1876.

Ὁ ἰδιοκτήτης

Νικόλαος Χ. Μπίζης.

Ὁ ἱπεύθ. Συντ. Νικόλαος Μυρογιάννης Μουσούλης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

